

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 174
din 15.03.2017

Dosar nr.: 569/2016
Petiția nr.: 5164/02.09.2016
Petent: [REDACTED]
Reclamat: [REDACTED]

Obiect: adresarea de injurii antisemite la adresa petentului și a soției sale

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și domiciliul procedural ales al petentului

1.1.1. [REDACTED]

I. 2. Numele și sediul reclamatului

1.2.1. [REDACTED]

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Sesizarea petentului vizează adresarea de injurii antisemite la adresa sa și a soției sale de către partea reclamată. Petentul consideră discriminatoriu faptul că reclamatul i s-a adresat cu apelativul „jidan” și are o atitudine discriminatorie la adresa sa și a soției sale.

III. Citarea părților

3.1. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 24.10.2016, prin adresa nr. 5164/13.10.2016 fiind citat petentul, iar prin adresa nr. 6104/13.10.2016 fiind citată partea reclamată. Părțile au fost absente la audiere.

3.3. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentului

4.1.1. Petentul sesizează cu privire la atitudinea și exprimarea șovină, rasistă și antisemită avute de partea reclamată. Pe data de 14 iulie 2016, în jurul orei 22.15, în prezența a doi agenți de la Secția 10 Poliție, chemați de petent din cauză că reclamatul îi amenința soția cu violența, la o întrebare a unuia din agenți legată de Fundația „Caritatea” cu care se învecinează (terenul fostului spital „Caritas”), reclamatul s-a exprimat astfel: „**am fost acolo dar am dat peste niște jidani și nu am avut cu cine sta de vorba**”.

4.1.2. Câteva zile mai târziu, în cadrul aceluiași conflict, în decursul unui schimb de replici mai ridicat ca tonalitate, reclamatul i-a urlat: „**îmi bag p...a în rasa ta**”, expresie pe care a repetat-o cu insistență de câteva ori. La schimbul acesta de replici a fost martoră soția petentului care, în prealabil fusese nu doar amenințată dar și lovită de acest individ. Agenții de poliție de la Secția 10 Poliție au ajuns după eveniment.

4.1.3. Petentul speră că asemenea fapte și atitudini, absolut intolerabile la 70 de ani de la procesele criminalilor naziști și la cei 71 de ani ai săi, nu vor rămâne fără sancțiune într-o țară care, membră a Uniunii Europene, a aderat implicit la valorile acesteia, inclusiv valorile antifasciste, de respingere a rasismului, șovinismului, antisemitismului și altor forme de discriminare.

4.2. Susținerile reclamatului

4.2.1.1. Partea reclamată nu a comunicat un punct de vedere.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul director reține că, potrivit înscrisurilor aflate la dosar și a sesizării, astfel cum este formulată, nu existe probe care să confirme tratamentul diferențiat invocat.

5.2.1. În drept, conform art. 2 alin. 1 din O.G.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare “orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală,

vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

5.2.2. O faptă poate fi calificată ca fiind faptă de discriminare dacă îndeplinește cumulativ mai multe condiții :

Existența unui tratament diferențiat manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile)

Existența unui criteriu de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu.

Tratamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege;

Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop să nu fie adecvate și necesare.

5.2.3. Colegiul director a analizat petiția având în vedere elementele constitutive ale unei fapte de discriminare. Astfel, Colegiul director a analizat dacă există un tratament diferențiat între diferite persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit din cauza unui criteriu de discriminare. Colegiul director, analizând înscrisurile aflate la dosar, apreciază că se invocă un tratament diferențiat în ceea ce privește adresarea de injurii antisemite la adresa petentului și a soției sale. Colegiul director, analizând petiția și înscrisurile aflate la dosar, apreciază că nu există probe care să confirme tratamentul diferențiat invocat.

5.2.4. Coroborând toate elementele probatorii ale dosarului și analizând aspectele de mai sus, acțiunea astfel cum a fost formulată și definiția discriminării astfel cum este prevăzută în art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul director apreciază că plângerea, astfel cum este formulată, nu este de natură a evidenția niciun element de fapt care ar permite, sub aspectul scopului sau efectului creat, reținerea unui comportament factual de restricție, preferință, excludere sau deosebire aplicat direct petentei, în raport cu persoane aflate în situații analoage, din cauza unui criteriu determinat și care a avut drept consecință juridică afectarea unui drept prevăzut de lege în beneficiul său.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Nu există probe care să confirme tratamentul diferențiat invocat;
2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

Data redactării: 04.04.2017

Motivele de fapt și de drept redactate
Tehnoredactat

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

[Redacted signature area]

